fossiel

(stem door microfoon)

“ wat u hoort is niet mijn stem
wat u hoort is een fossiel
u hoort versterking
klankgolven
door stembanden gefrustreerde adem
naar uw oren gebracht via kabels, mixers, geluidsboxen

zoals een farao versterking zoekt bij zijn slaven
zo zoekt mijn stem versterking
                een fossiel

natuurlijk kunnen wij leven van water
wij zijn er ooit uitgekropen
natuurlijk kunnen wij leven van wind
wind heeft dit moeras droog gepompt
natuurlijk kunnen wij leven van zon
ieder blad aan deze boom is een zonnepaneel
natuurlijk kunnen wij leven van het land
                hoe anders
toch slurpen wij fossiel

brand

stof

duizenden jaren dronken bomen de zon
de lucht diep in onze longen is de zucht die zij toen al slaakten
verdronken in het moeras van wijkend ijs
zijn batterij diep in de aarde begraven

gisteren pas, hebben wij grafschenders de zon opgespit
binnen een dag die eeuw heet hebben wij alles verstookt
zijn we verrast dat het warmer wordt
kan er een raampje open
wij feesten op het lijf van een fossiel

luister
hoort u mij
ik bedoel: dat wat u hoort, ben ik dat ”

(geluid van ontpluggende jack-kabel)

Gedicht uit Sieger Baljon, De aarde nu, Uitgeverij Opwenteling, 2019.
Dit gedicht mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.